

„MIÉNK E FÖLD, ERDŐ, MEZŐ....”

Október 13-án huszonöten vettünk részt a Duna-kanyar megtekintésére szervezett kiránduláson. Az autóbust a Bihari Kistérségi Társulás - polgármesterünk közreműködésével - biztosította.

Még eddig - többen közülünk- Gödöllőn nem jártunk, így az M3-as úton haladtunk. Ez az út maga is látvány, sok felüljáró, jóminőségű az úttest, szaporán lehet haladni.

Első állomásunk a gödöllői Grassalkovich kastély, amelyet évszázados fák vesznek körül, nemrég felújítva várja látogatóit. Álmélkodva, Sissy iránti szeretettel a szívünkben csodáltuk végig tragikus sorsú királynék életútját. Gyönyörködtünk ruhakölteményeiben, szobái berendezési tárgyaiban és az értékes festményekben.

Szentendrére indulunk. Sétáljunk! Ebben a gyönyörű ajándék őszi napsütésben a középkori város szűk, macskaköves utcáin baktatunk a főtér felé. Alig várom, hogy elérjük a Kovács Margit Kerámiagyűjteményt. A népi ihletésű téma figurái, a finom színek elvarázsolnak, az élmény felemelő. Igaza volt Esztikének, ha már itt járunk, térjünk be erre a kiállításra. Életem nem központi kérdése – hála Istennek – az evés-ivás, de azaz egy gombóc erdei gyümölcs fagyai kulminális érzete emlékezetes marad. Hogy elrepült az idő! Haladjunk gyerekek, hisz vár a Duna-kanyar! Az úton Tokai Vincéné kalauzolt minket, igényelte is a tájékoztatást, a figyelemfelhívást az érdeklődő csapat.

A Duna kék szalagja vezetett bennünket. „Van nekünk egy nagyon rendes sofőrünk” – csendül fel a dal, ahogy Tóth Bandi a hegyi kaptatón emelkedik felfelé velünk. „Ráz a busz, de a kanyart jól veszi...” A Fellegváról hazánk legszebb tája, a hegyek között magának utat törő, kanyargó Duna elbűvölő látványa tárul

elénk. „Oh természet, oh dicső természet! Mely nyelv merne versenyezni véled?” Szeretem a hazámat! Valahányszor meglátom hegyeit, folyóit, a pesti panorámát a hídról, különös boldogság fog el. A világon a legjobb utazni szeretek.

A Panoptikumban a visegrádi találkozó megjelenítése annyira korhű alkotás. Szóaljakatok már meg! - kiáltottam első felindulásomban. Ki kicsoda?! Végre megtaláltam az eligazító táblát!

Mindig gyarapíthatjuk ismereteinket, felfríszíthetjük a tanultakat, sok értelmi és érzelmi értékkel leszünk gazdagabbak, csak hát ilyen messzire kell eljönni érte. Nehéz újra sürgetni a csapatot, de megszámj. Azért még szívjuk be a folyó illatát, sétáljunk a parton, csodáljuk meg Mátyás palotáját! Vajon bejutunk még a Skanzenba Szentendrén?

Bekönyörögtük magunkat Esztikével a záróra környékén. A Felső-Tisza vidéki tájegységet megnézhetjük: a fából készült templomtornyot, a kazettás református templomot, a tornácos szatmári ház néprajzi nevezetességeit. Tokai Vince próbált összerelni minket egy-egy folyó erejéig, sikerültek a képek.

A többórás úton végig sorjázunk a régebbnél régebb, a szebbnél szebb népdalokat, nótákat. Mennyi tartalék rejlik az emberekben! Hogy valaki egymás után –alig fejeztük be- már kezdi is a dalt, mindig újat, szépen, tisztán énekelni! Tessék jönni a népdalkörbe! Közkinccsé kell tenni népünk gazdag érzélemvilágát kifejező népdalokat!

Ezekért a szép élményekért tisztelettel köszönetet mondunk az autóbusz fenntartójának, Barabás Ferenc polgármesterúrnak és Tóth András gépkocsivezetőnek. Jövőre is szorgalmasan munkálkodunk a népdalgyománnyok őrzésén.

Jávor Jánosné

Batyus Szilveszteri
Bál

SZILVESZTER

TÖLTSE VELÜNK A 2007-ES ÉV UTOLSÓ NAPJÁT A VÁROSI SPORTCSARNOKBAN

ÉLŐZENE: PÉNZES ISTVÁN ÉS TÁRSA

BÜFÉ

TOMBOLA

BELÉPŐJEGY: 1.500 Ft